

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2010-03-23

Närvarande: F.d. regeringsrådet Leif Lindstam, f.d. justitierådet Lars Dahllöf och justitierådet Ann-Christine Lindeblad.

Gränser i skog

Enligt en lagrådsremiss den 11 mars 2010 (Jordbruksdepartementet) har regeringen beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i skogsvårdslagen (1979:429).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Conny Öhman, biträdd av departementssekreteraren Karin Tormalm.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås ändringar i skogsvårdslagen främst i de delar som gäller svårföryngrad skog, skyddsskog och fjällnära skog. Förslagen innebär bl.a. att inga områden längre ska avsättas som svårföryngrad skog och att kravet på tillstånd för avverkning i svårföryngrad skog och skyddsskog tas bort men behålls när det gäller fjällnära skog. I remissen görs bedömningen att avskaffandet av tillståndsplikten kommer att medföra en minskad administrativ börda för skogsbruket utan negativa konsekvenser för naturvården, kulturmiljövården eller rennäringen.

Även om något krav på tillstånd inte längre skulle finnas är skogsmarksägare enligt 14 § skogsvårdslagen skyldiga att underrätta Skogsstyrelsen om avverkningar och andra åtgärder för att tillgodose vissa intressen, däribland enligt en ny punkt 4 i paragrafen rennäringens intressen inom renskötselns året-runt-marker. Enligt 35 § skogsvårdslagen får tillsynsmyndigheten meddela de förelägganden och förbud som behövs för att lagen eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen ska efterlevas.

Det kan enligt Lagrådets mening sättas i fråga om den administrativa bördan av ett tillståndssystem skiljer sig markant från bördan av ett system med underrättelse, tillsyn, förelägganden och förbud.

Enligt en ny 13 b § i skogsvårdslagen får avverkning inte ske inom ett område där renskötsel får bedrivas enligt rennäringenslagen, om avverkningen medför ett sådant väsentligt bortfall av renbete att möjligheterna att hålla tillåtet renantal påverkas eller omöjliggör sedvanlig samling och flyttning av renhjord. Förbudet är inte straffsanktionerat. Bestämmelserna är enligt Lagrådets mening inte så tydliga och klara att de inte kan ge upphov till olika tolkningar i ett enskilt fall. Den vars intresse påverkas av en avverkning som avses i paragrafen har enligt nu gällande bestämmelser möjlighet att få ett meddelat tillstånd till avverkning prövat i domstol. Med det föreslagna förfarandet kommer vederbörande visserligen att kunna framföra sina synpunkter men i övrigt få förlita sig på skogsmarksägarens eller tillsynsmyndighetens ställningstaganden. Enligt Lagrådets mening kan en sådan förändring således medföra att den enskildes ställning försämras. Denna fråga förtjänar att övervägas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.

19 §

I paragrafen finns en hänvisning till bl.a. 18 § första stycket. Eftersom andra stycket i den paragrafen föreslås utgå ska hänvisningen rätteligen avse 18 §.